

*Бібліотека Кропивницького професійного
ліцею сфери послуг і торгівлі*

Мамине серце не має спокою

8 травня - День матері

Матері. Їх мільйони, і кожна несе у своєму серці материнську любов. Жінки всіх рас, різних народностей, обпалені південним сонцем і ледве зігріті ним на Півночі, — всі вони однакові у єдиному, неспокійному пориві почуттів.

Серця їхні говорять на єдиній мові світу, і кожний, якщо в ньому є хоч атом людяності, скаже: «Найкраща мати — моя мама», адже немає меж її ніжності, хто б не була вона, де б не жила, не росла, яка б кров не змушувала битися її серце...

Пригадаймо вірші українських поетів, присвячені нашим мамам...

За все, що маю, дякую тобі,
За все, що маю і що буду мати...
Ночами сняться зорі голубі
І вишні білі на причілку хати.

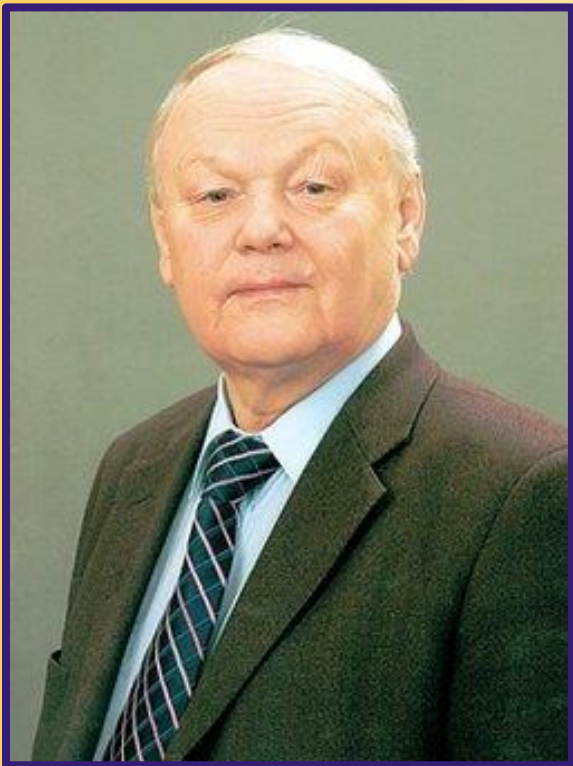
Немов пилину, світ мене крутив,
Ловив я мрію і мету високу.
Пробач мені, що тяжко завинив, –
Лишив тебе на старість одинок.

Та й що я знав, коли із дому йшов,
Хіба я міг в ту пору зрозуміти,
Яка святиня – мамина любов,
Яка то мука – як лишають діти.

Аж отепер, як став я батьком сам
І час прийшов стрічать і проводити,
Я знаю ціну тим святим сльозам,
Які тобі судилося спізнати.

Тому і сняться зорі голубі
І вишні білі на причілку хати.
Тому спішу подякувати тобі
За все, що маю і що буду мати.

Микола Луків

Мати сіяла сон
під моїм під вікном,
А вродив соняшник.
І тепер: хоч буран,
хоч бур'ян чи туман,
А мені – сонячно.
Мати сіяла льон
під моїм під вікном,
А зійшло полотно.
І тепер: хоч яри,
хоч вітри крізь бори,
А я йду все одно.
Мати сіяла сніг,
щоб він м'яко – до ніг,
А вродило зілля.
І хоч січень січе,
а мені за плечем
Журавлі журавлять.

Мати сіяла хміль,
щоб дівчат звідусіль
Станом я знаджував,
А вони, як на сміх,
проминали усі,
Все ж одна –
зважилась.
Не опав соняшник.
Я несу його в світ,
щоб не тільки мені,
Щоб і вам сонячно.

Борис Олійник

Як я малим збирався навесні
Піти у світ незнаними шляхами,
Сорочку мати вишила мені
Червоними і чорними нитками.

Два кольори мої, два кольори,
Оба на полотні, в душі моїй оба,
Два кольори мої, два кольори:
Червоне — то любов, а чорне
— то журба.

Мене водило в безвісті життя,
Та я вертався на свої пороги,
Переплелась, як мамине шиття,
Мої сумні і радісні дороги.

Мені війнула в очі
сивина,
Та я нічого не везу
годому,
Лиш горточок
старого полотна
І вишите моє життя
на ньому.

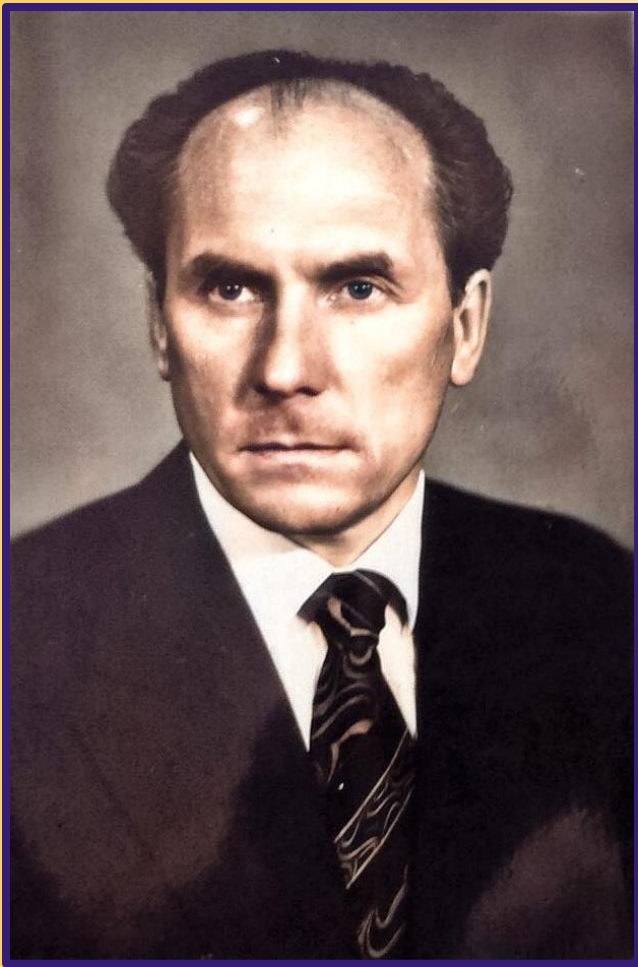
Два кольори мої, два
кольори,
Оба на полотні, в
душі моїй оба,
Два кольори мої, два
кольори:
Червоне — то любов,
а чорне — то журба.

Дмитро Павличко

Породила синів, своїх буйних синів,
Спорядила нас, юних, в дорогу.
Посадила тоді ж трьох малих
ясенів,
Як надію свою і тривогу.
І боялась вона, як зростуть ясени,
Як піднімуться високо вгору,
Полять і вони із якоїсь весни
У широкі й далекі простори.
Ой, сини-ясени...

Микола Сом

Жди мене, мамо, у кожна хвилину,
Жди у жорстоку добу,—
Доки ти ждатимеш — я не загину,
Я переможу судьбу.

Жди, хоч недоля нас тяжко карає,
Жди у терпінні, в сльозах,—
Я крізь розлуку і відстань безкраю
Лину до тебе, як птах.

Жди серед ночі — до самого рана,
Жди — чи зима, чи весна,—
Може, якраз я прилину й неждано
Стукну у шибку вікна.

Іван Гнатюк

Я не забуду і на мить
Про ніжність сонячного серця.
В дитини пальчик заболить,
А в серці матері озветься.
І доброта, і теплота
Поєднані у серці тому.
Пролинули зрімки літа,
А пам'ять поверта додому,
Де твій дитячий милий світ,
Де вчила слову рідна мати,
Де на сторожі ваших літ
Було найважче їй стояти.

Олекса Ющенко

Земля дочекалась і рясту, і сонця, і цвіту,
Душа, мов калина, росте і цвіте без тепла.
Нічого не треба, нічого не хочу від світу,
Лишень аби мати на білому світі була.

З-за гір віє вітер, в степах повмирали
морози,
Шумлять осокори, весняно зітхають гаї,
А мати старенька стоїть на високім
порозі,
Та й думає мати, як маються діти її.

А діти світами, а діти у веснах та в зимах,
Приїдуть і скажуть: "Нам двері, матусю,
втворіть".
І діти всі діти живуть по світах
молодими,
Допоки чекають, допоки живі матері.

Степан Пушик

Традиційно у другу неділю травня в Україні відзначається одне з родинних свят у році – День матері. Люблячі сини і доньки поспішають вітати своїх рідних по телефону або ж особисто, а щоб ці привітання були ще красивішими – пропонуємо добірку проникливих поезій.

Що може розтопити серце вашої матері у такий складний час, як сьогодні – коли навколо багато недуг, неспокою та потрясінь? Саме слова щирої любові, які завжди можна подати у формі вірша вашого улюбленого поета.